

KÖRLEVÉL A CIGÁNYPASZTORÁCIÓRÓL

Főtisztelendő Plébános/ Templomigazgató Úr!

Mint a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia cigánypasztorációs bizottságának vezetője, szeretném röviden ismertetni a Vándorlók és Útonlevők Pápai Tanácsa „Irányelvek a cigánypasztorációban” című dokumentumának (Orientamenti per una pastorale degli zingari 2005; ezentúl: Orientamenti) néhány gondolatát. Ezáltal szeretnék iránymutatást és bátorítást adni roma testvéreink evangelizálására.

- Az egyház lényegéhez tartozik a szegények iránti megkülönböztetett szeretet. Ha nem tudunk különleges szeretettel fordulni feléjük, akkor sérül az Egyház katolicitása, hitelessége (Orientamenti 29-30. 32). Fontos feladat az egyházközségeinket befogadó közösségekké tenni (Orientamenti 57).

- A romák sajátos kultúrája egy sajátos lelkipásztorokodást követel meg, amelyre nem mindig alkalmasak az egyház meglévő, területi struktúrái (Orientamenti 37). A cigánypasztorációban különösen fontos a kis csoportokban való igehirdetés, ahol a résztvevők az érzéseiket kifejezhetik, ahol dialógus is kialakulhat (Orientamenti 59). Igen fontos szerepe van a zenének az örömhír átadásában (Orientamenti 61).

- A cigányságban gyakran meglévő bizalmatlanság miatt olyan emberek képesek az örömhírt nekik közvetíteni, akik bizonyították a velük való együttérzésüket. Igen fontos lépés, hogy a lelkipásztor elmenjen az otthonaikba. A cigánypasztorációt nem lehet „kívülről” végezni (Orientamenti 13. 38).

- Az Egyház küldetése elsősorban nem a szociális és kulturális problémák megoldása, hanem mindenekelőtt az evangélium hirdetése. Az igazi fejlődés elsősorban nem pénz és struktúrák kérdése, hanem a lelkiismeretek, a mentalitás, az életmód átalakításával kezdődik (Redemptoris Missio 58; Orientamenti 56).

- Fontos feladat a cigánypasztorációra való képzés, amelynek meg kell jelennie a szemináriumokban és a papi továbbképzéseken (Orientamenti 83. 94).

- Fontos feladat a cigányság köréből kikerülő papok, szerzetesek, világi apostolok képzése. A világi apostolok képzésére hozzák létre a „hit iskoláit”, hogy ilyen módon a romák maguk lehessenek a közösségeik animátorai (Orientamenti 91).

- A keresztség kérésére adott első válasz döntően befolyásolja egy-egy roma család további vallási életét. Fontos a keresztségre való felkészítés, ám nem szabad a nem-cigányokra kialakított feltételrendszert a romákra is különbségtétel nélkül alkalmazni (Orientamenti 63-64). A hatályos egyházjogi szabályozás is a gyermekkeresztséghez egyedüli feltételként a gyermek keresztény nevelésére vonatkozó megalapozott reményt, azaz a szülő ígéretét szabja (CIC 868; Pastoralis actio [1980] 31).

- A cigánypasztoráció fontos alkalmi a zarándoklatok. Igen mélyen élük át a zarándokhelyeken kiszolgáltatót keresztséget, az itt megkötött házasságot. Tegyük ezeket az eseményeket az evangélium meghirdetésének igazi alkalmává (Orientamenti 70).

- A cigányok és nem cigányok közötti szakadék áthidalásának egyik fontos útja a cigányság jobb megismerése. Fontos lenne olyan tananyagokat bevezetni az iskolákban, amelyek hiteles képet adnak a cigányságról (Orientamenti 44).

- Az egyház ébressze rá a roma szülőket gyermekeik nevelésének, taníttatásának súlyos kötelezettségére. Az egyház, amennyiben módjában áll, nyújtson segítséget a romák iskoláztatásában (Orientamenti 41. 54).

- A szegénység nem jogosít fel a bűnözésre. A bűnözés jelenségének bagatellizálása, eltussolása nem segíti a romákat, hanem ellenkezőleg, növeli a velük szemben fennálló ellenérzéseket (Orientamenti 39. 42).

- Az egyház, amennyiben teheti, segítséget nyújt a szociális problémák megoldásában is (munkahelyhez juttatás, lakhatás segítése, egészségügyi ellátás biztosítása; Orientamenti 55).

- Szükséges védelmet nyújtani a romáknak a szekták előretörésével szemben (Orientamenti 77).

Főtisztelendő plébános/ templomigazgató Úr! Mindezek alapján szeretnék bátorítást adni cigány testvéreink evangelizálására. Buzdítsuk, hívjuk a cigány gyerekeket elsősorosan, ministrálásra! Fogadjuk el a családi meghívásokat romákhoz, igyekezzünk meglátogatni őket! Szervezzünk néha zarándokutakat a számukra! Segítsük a rászorult családokat! Ne pénzzel, hanem fával, munkahely-kereséssel, hivatali ügyekben való segítséggel, stb. Néha a templomban olvassák ők az olvasmányt! Próbáljuk a felnőtteket is megszólítani! Esetleg valamelyikük házában szervezzünk felnőtt katekézist! Találjuk meg közöttük a vezér-egyéniségeket, és adjunk nekik megbízást (imádság vezetésére, zarándokutak megszervezésére)!

A feladat óriási, de a tétje is óriási. Magyarország jövője nem kis mértékben függ attól, hogy tudunk-e testvérként együtt élni cigányok és nem cigányok, tudjuk-e az értékeiket felismerni, segíteni a kibontakozásukat, tudjuk-e a magunk értékeit hitelesen átadni. Ehhez a szép küldetéshez adjon nekünk az Irgalmas és Emberszerető Isten sok áldást és erőt!

Budapest, 2009. június 2.

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia ajánlásával

Székely János segédpüspök
a MKPK cigánypasztorációs bizottságának elnöke